

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی تجلی تفکرات ژیل دلوز در شکل گیری فضای معماری و فضای مجازی

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهدی سیدالماسی - استادیار موسسه آموزش عالی اسوه معاصر، تبریز، ایران

زهره عباس زاده - دانشجوی دکتری معماری، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی جلفا، جلفا، ایران

محمدحسین اسلامپور - دانشجوی دکتری معماری، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی جلفا، جلفا، ایران

خلاصه مقاله:

نظریه های معماری در طول تاریخ ریشه در مبانی و مفاهیم بنیادین عصر خود داشته است. این مبانی گاه در مقیاسی بزرگ، تمام شاخه های علوم را تحت تاثیر قرار می دهند و گاه در یک مقیاس کوچک، از وجود یک ذره، متاثر می شوند. این مقاله بازخوانی از ظهور رویکردی در معماری معاصر است. که در آن پس از تبیین دیدگاه های فلسفی فیلسوف معاصربه تیوری های معمارانه منتج از آن خواهد رسید و پس از آن با استفاده از بنیادهای ایجادشده، بروزاین گونه از تفکرات فلسفی را در معماری و ساخت معرفی خواهد کرد. ژیل دلوز یکی از مهم ترین فیلسوفان پسا ساختارگرای معاصر است که نظریاتش درباره هنر ادبیات، سینما و نقاشی حایز اهمیت است. اندیشه های او معرف زدودن هر گونه ساختار و مرکز است. دلوز برای پرهیز از هرگونه مفهوم ایدئال گرایی، ساختار را از ثبوت و سکون به سیالیت و ضرورت متصل می کند. اهمیت هماهنگی میان صورت پدیدار و مفهوم و ساختار عمقی آن در هنر انکا رنایذیر است. در این زمینه به کارگیری اصول و قواعد برخاسته از این مفاهیم، هماهنگی مذکور را تضمین می نماید. ، اصل افقی گرایی یکی از اصول و قواعد راهنمایی است که به کارگیری آن در معماری ، تمایز صورت بیانی این هنر را براساس شالوده معنوی اش برآورده می سازد. در این مقاله، تلاش گردیده تا با استفاده از روش توصیفی، تحلیلی و مشابه سازی، سازوکار به کارگیری اصل افقی گرایی در آفرینش آثار بدیع معماری و نیز عوامل موثر در معماری معاصر و مجازی و تاثیرات معماری از منظر ژیل دلوز را مورد نقد و بررسی قرار دهد. در این راستا، نخست با ارایه مدلی مفهومی از فرایند شکل گیری و آفرینش مصادیقی چون آثار هنری از مفاهیم پایه و درونی، جایگاه اصول و قواعد راهنمای آن تبیین گردیده است. در ادامه، اصل افقی گرایی در معماری بازشناسی شده است. نتایج به دست آمده گویای آن است که به کارگیری اصل افقی گرایی را می توان حاصل نگاه کلی نگره رمنند دانست. از این منظر، نه از تضاد خبری هست و نه از مرز و جهت؛ هرچه هست همنشینی است و بی پایانی .

کلمات کلیدی:

ژیل دلوز، ضرورت، افقی گرایی، صورت پدیدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776353>

